PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

WERSJA TYMCZASOWA
2005/0127(COD)

17.10.2006

PROJEKT OPINII

Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

dla Komisji Prawnej

w sprawie zmienionego wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków prawa karnego mających na celu zapewnienie egzekwowania praw własności intelektualnej
(COM(2006)0168 – C6-0233/2005 – 2005/0127(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Rainer Wieland

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

W następstwie wyroku Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 13 września 2005 r. (sprawa C 176/03 Komisja przeciwko Radzie) Komisja Europejska zmieniła wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie środków prawa karnego mających na celu zapewnienie egzekwowania praw własności intelektualnej.

Sprawa ochrony praw własności intelektualnej ma szczególne znaczenie dla przedsiębiorstw europejskich, które muszą zagwarantować opłacalność inwestycji. Bez ochrony własności intelektualnej tempo inwestycji, a co za tym idzie innowacji w Europie może ulec spowolnieniu.

W celu skuteczniejszego zwalczania podrabiania towarów i piractwa należy określić wspólne podstawy na szczeblu europejskim; w związku z tym niniejszy wniosek ustala wspólne definicje i wspólny zakres kar. Wniosek ten ma też na celu ułatwienie postępowania karnego związanego z naruszeniem praw własności intelektualnej.

Sprawozdawca komisji opiniodawczej popiera proponowaną dyrektywę, jednak zwraca uwagę na następujące punkty odnoszące się do jej treści:

1. w dyrektywie należy precyzyjnie zdefiniować ważne pojęcia, w szczególności jeśli stanowią one główny element definicji przestępstwa;

2. wszystkie strony zamieszane w popełnienie przestępstwa powinny podlegać sankcjom karnym;

3. państwa członkowskie nie powinny ponosić skutków finansowych popełnionych przestępstw.

POPRAWKI

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych zwraca się do Komisji Prawnej, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Tekst proponowany przez Komisję[1]	Poprawki Parlamentu
Poprawka 1 Artykuł 2 ustęp 1a (nowy)	
	Dla celów niniejszej dyrektywy wyrażenie działania „na skalę handlową” oznacza

[1] Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

	działania wykonywane w celu uzyskania bezpośrednich lub pośrednich korzyści gospodarczych lub handlowych.

Uzasadnienie

Wyrażenie „skala handlowa" stanowi zasadniczy element definicji przestępstwa, dlatego należy je precyzyjnie zdefiniować.

Poprawka 2
Artykuł 3

Państwa członkowskie zapewniają zakwalifikowanie jako czynu zabronionego pod groźbą kary wszelkich ***zamierzonych*** naruszeń praw własności intelektualnej popełnianych na skalę handlową, jak również usiłowania naruszenia, współsprawstwa i nakłaniania do naruszenia.	Państwa członkowskie zapewniają zakwalifikowanie jako czynu zabronionego pod groźbą kary wszelkich naruszeń praw własności intelektualnej popełnianych na skalę handlową, jak również usiłowania ***lub organizacji*** naruszenia, ***lub kierowania nim,*** współsprawstwa***, ułatwiania*** i nakłaniania do naruszenia.

Uzasadnienie

Wszystkie formy uczestnictwa w takim naruszeniu powinny zostać zakwalifikowane jako przestępstwo kryminalne.

Poprawka 3
Artykuł 4 ustęp 2 litera b)

(b) stałe lub czasowe zamknięcie części lub całości zakładu lub sklepu, który służył ***głównie*** do popełnienia przedmiotowego naruszenia;	(b) stałe lub czasowe zamknięcie części lub całości zakładu lub sklepu, który służył do popełnienia przedmiotowego naruszenia;

Uzasadnienie

Wszystkie zakłady lub sklepy wykorzystywane do popełnienia przestępstwa powinny podlegać jednakowemu zakresowi kar.

Poprawka 4
Artykuł 5 ustęp 2a (nowy)

	2a. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, że koszty

związane ze zniszczeniem towarów naruszających prawa własności intelektualnej, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. a), ponosi osoba fizyczna lub prawna, która dopuściła się popełnienia przedmiotowego przestępstwa.

Uzasadnienie

Państwa nie powinny ponosić skutków finansowych naruszeń.